

ABSTRAKT

Tato práce si klade za cíl ohledat myšlenkové motivy Anny Hogenové, vedoucí především k pochopení významu ctnosti zvané areté. Areté jako schopnosti v jednotlivé, konkrétní situaci zachytit celek, takový, který není pojmově definovatelný a neukazuje se jako verifikovatelné jsoucno. Cesta k pochopení takto myšleného celku začíná u René Descarta a následného vzniku fenomenologie Edmunda Husserla, na něhož navazuje Heidegger, který nám možnost zachytit celek demonstruje na tzv. náladách. U Patočkova porozumění celku již spatřujeme přímou souvislost s Hogenovou, jež tvrdí, že to jsou právě celky, na které se dnes, i díky empirické vědě, zapomnělo. Areté je představeno také v souvislosti výchovy, kde by jejím smyslem, podle Hogenové, mělo být právě přivádění k onomu celku. Kromě ústředního motivu se práce také snaží zachytit filozofku s jejími hlavními tématy, jako je např. problematika počátku nebo nutnost žít životem z vlastního pramene.

KLÍČOVÁ SLOVA

Hogenová, areté, výchova, celek, fenomenologie